

Notulen vergadering 25 maart 2022, vrienden van Nehanda

Aanwezig: Reiny (al heel mobiel, op krukken!), Klaas, Corrie, Marnix en Lisette (*in spirit*). Afwezig: Lisette (fysiek)

De agenda:

1. Opening en vaststelling agenda
2. Verslag en takenlijst vorige bijeenkomst
3. Verslag MCDT over 1^e fase
 - Wat vinden we zelf van het verslag?
 - Is er al een definitieve goedkeuring van WG?
4. Is er nog een verslag nodig voor BID?
5. Opbrengst van onze 2^e fondswerving adhv de Nieuwsbrief
6. Nieuwe aanvraag
 - Is de aanvraag inhoudelijk duidelijk voor ons?
 - Wat vinden we van budget?
7. Verdere afspraken
8. Wat verder ter tafel komt en vaststellen volgende vergadering.

De vergadering:

Welkom voor iedereen, belofte van heerlijke soep en brood, met hapjes voor later.

Afspraken vorige vergadering: allemaal uitgevoerd.

Verslag MCDT over eerste fase

1. Bij het bekijken van de verslagen van de MCDT viel op dat niet duidelijk was welke bijdrage de gemeenschap heeft geleverd aan de totstandkoming van de dam en de 'silttraps' in de twee riviertjes die uitkomen in het meertje. Dat gaan we nog navragen.
2. Ook is er onduidelijkheid is er over hoeveel mensen gebruik gaan maken van het water van het stuwmeertje. Eerst was er sprake van tienduizend 'beneficiaries' terwijl daar in de eindrapportage over fase 1 maar 3.500 van over waren (wat overigens klonk als een veel realistischer aantal). Er zijn meer discrepanties: eerst kwam het de hele 'farming community' ten goede, volgens de plannen, in de eindfase lijken vooral oudere vrouwen ervan te profiteren.
3. In de financiële verslaglegging zijn sommige posten wat onhandig samengevat, zegt Klaas. Zoals de bankkosten – waardoor de uitgaven stegen zonder dat de MCDT daar invloed op had. Ook Corrie zegt dat het een stuk beter had gekund. Maar dat is geen big deal. Want:
4. Wilde Ganzen heeft fase één 'afgesloten' en dus goedgekeurd. En als Wilde Ganzen het goedkeurt, zegt Reiny, voldoet het toch aan zekere voorwaarden.
5. Er was consensus dat Kono best iets positiever had mogen zijn over wat allemaal gelukt is en hoe bijzonder dat is, *against all odds*, dat hij zich best wat meer op de borst had mogen kloppen. Mogelijke verklaring is dat hij zó is tegengewerkt, dat hij murw geslagen is, en dat enthousiasme niet meer kan opbrengen: klaas vertelt over een lang telefoongesprek, toen Kondo in Zuid-Afrika was, waaruit hij concludeerde hoezeer 'ze' (de lokale *powers that be* van ZanuPF) hebben geprobeerd hem mentaal te breken, door hem vele keren te laten opdraven bij allerlei kantoren, soms voor niks, door lang te laten wachten, en ander bureaucratische dwarsliggen. Kondo waakt er

ook voor te veel te pronken met het succes, omdat dit maar jaloezie opwekt bij de lokale bobo's..

6. Marnix had wel de plannen voor tweede fase gezien, maar niet de eindrapportage van eerste fase.

Bezit op de rekening / opbrengst wervingsactie voor tweede fase:

Op de rekening staat nu 16.600 euro, alvast voor de tweede fase. Daar zal Wilde Ganzen te zijner tijd 50 procent boven opleggen.

Er zit ook wat creatief boekhouden bij: ingenieursbureau Modrich moest toch alvast de 10.000 euro worden betaald voor de (oorspronkelijk onvoorziene) silttraps. Klaas heeft die 'geleend' aan het project, en krijgt het na afronding en betaling door Wilde Ganzen van fase 2 die 10.000 euro terug. Op die manier kunnen we, als het goed is, nog profiteren van de 50 procent van de Ganzen (zo'n 5.000 euro dus) die MDCT anders niet had gekregen.

Daaruit voortvloeiend: op de begroting van fase 2 staat dus 10.000 euro die al betaald is. Daar staat ook de 10 procent *retention fee* van fase 1, die van Wilde Ganzen bij fase 2 mag worden opgeteld.

Plan van Kondo en MCDT voor tweede fase:

Er heerst brede consensus dat we het plan voor de tweede fase in de huidige vorm nooit kunnen betalen: zoveel geld krijgen we niet bijeen. Maar we willen dat ook niet. We snappen niet waarom het dichten van drie gullies 110.233 dollar zou moeten kosten, terwijl de silttraps in de twee riviertje samen slechts 10.000 dollar hebben gekost. Bovendien gaat het om het beheer op lange termijn, en dat is iets dat de gemeenschap zelf moet opbrengen en moet verzorgen.

Reiny heeft er met Martine van Bis over gepraat, en die komt met eenzelfde conclusie: "Martine vindt het een fantastisch project, dat heel concrete resultaten oplevert. Maar als je dit soort dingen eraan vastknoopt, wordt het een molensteen om onze nek. We zijn immers geen grote ngo die dit soort onderhoudsklussen voor de lange termijn kan uitvoeren. Bovendien: ik krijg daar geen fondsen voor, zegt Martine."

Wat wél kansrijk is en ook tot de verbeelding zal spreken van sponsors en gulle gevers, en wat onderdeel vormde van de oorspronkelijke doelstellingen – zijn de tuinen voor de mensen. Reiny: "Dat is wel een goed plan, daar kunnen we geld voor krijgen, zei Martine." Ook Martine zat in haar maag met het plan.

Lisette geeft schriftelijk nog dit commentaar:

*We moeten Kondo laten weten dat zo'n groot bedrag voor onze stichting (vooralsnog?) niet haalbaar is. Hij laat dat overigens zelf ook in "Comments and remarks" doorschemeren.

*Gezien de financiën die er beschikbaar zijn kunnen we eigenlijk alleen maar in zee gaan met 'punt d: Consolidated Community Garden' op blz. 5 van het projectvoorstel. De kosten voor de nog niet aan gelegde 'Silt Traps' (mx: de drie gullies) zijn niet te rijmen met het eerder genoemde bedrag (hoewel Kondo wel terecht het belang aangeeft van de constructie van de Silt Traps, omdat uit andere projecten (b.v. Food for Work) blijkt dat bij kleine dammen de verzanding na een aantal jaren toeslaat en het hele project dan een mislukking blijkt te zijn.)

Lisette stelde ook voor om BIS te vragen of hiervoor donoren te vinden zouden zijn (die extra kosten) maar via Reiny weten we al dat dat niet zo is.

Lisette stelt verder voor bij Kondo het volgende na te vragen:

- hoeveel dorpen doen mee?
- hoeveel gezinnen betreft het?

- een precieze beschrijving van wat nodig is voor elke activiteit
- met voor ieder item de beraamde kosten
- eigen (financiële en/of fysieke) inbreng van de MCDT

De samenhang tussen kosten, activiteit en eigen inbreng moet beter gepresenteerd worden om donoren te prikkelen tot donaties.

Even een berekening tussendoor van de notulist: als we van de 185.613 dollar uit het plan die 110.233 voor de gullies aftrekken, houd je een plan over van 65.400 dollar. Daarvan is al 10.000 betaald aan Modrich, en de administratiekosten (een percentage van het totaal) wordt ook minder. Uit de losse pols (post a + post b + post d) komt het bedrag uit op 45.722 dollar. Tegen de huidige koers komt dat neer op 41.627 euro. Beter is uit te gaan van meer. Laten we zeggen: 50.000 dollar (is 45.000 euro). Dat is vooral bestemd voor de tuinen en het inkomen van de gemeenschap, wat bij het doel van de dam hoort. Daarvan hebben we op papier al 25.000 euro binnen (de 16.600 op de rekening + 50 procent). Dat betekent dat we, heel voorlopig beschouwd, nog 14.000 euro moeten werven, zeg maar, om de missende 20.000 aan te vullen (met 50 procent Wilde Ganzen komt 14.000 immers neer op 21.000). *Correct me if I am wrong*, zegt de notulist. En uiteraard hangt alles af van een nieuwe plan van de MCDT.

Afspraken/voornemens:

- Navragen bij Kondo en de anderen waar het verschil vandaan komt tussen 10.000 beneficiaries in het begin en de 3.500-5000 van nu, en andere, nog op te stellen concrete vragen. Goede basis daarvoor dienen ook de vragen die Lisette stuurde.
- Navragen over de begroting fase 2: hoe zit het met die post *supervision* en de 10 procent administratie?
- Het verslag van Kondo, al dan niet aangevuld met antwoorden op bovenstaande vragen, kan best naar Martine (Bis), zodat ze op de hoogte is.
- Klaas maakt jaarverslag en stuurt het naar Bis.
- Contact zoeken / houden met Bis over fase 2

Verder:

- Klaas en Reiny hopen nog steeds in oktober naar Zim te gaan. Marnix hoopt te kunnen gaan als hij een herziene herdruk kan maken van zijn boek (niet voor 2023).
- De belofte van heerlijke soep en brood, met hapjes, is meer dan ruim ingelost. Avondeten was verder overbodig...

Nagekomen bericht:

Martine (BIS) stuurde na de vergadering een uitgebreide analyse, waarvan ik hier alleen de conclusie weergeef. Volgens mij is het bestuur het daar unaniem mee eens (Corrie en Lisette lieten dat al schriftelijk weten):

Keuze aan het bestuur van Vrienden van Nehanda

De stichting en de Trust zijn verschillende entiteiten. Jullie zijn niet één op één met elkaar verbonden en zijn ook niet verplicht mee te gaan in dit voorstel. De Trust of overheid kan ook andere (grotere) financiers zoeken. Ik vind het belangrijk om te vermelden dat jullie als bestuur volledig in jullie recht staan om een projectvoorstel te behandelen als een keuze: Doen we dit wel, doen we dit niet of doen we het deels?

Persoonlijke mening

Wat ik vooral zou willen meegeven is dat het project een zeer drastische wending lijkt te hebben genomen vanuit het oorspronkelijke plan of in andere woorden: het project van de dam is een eigen leven gaan leiden en is inmiddels een doel op zich en niet meer een middel om te kunnen doorgaan met de daaropvolgende plannen. Ik vraag me verder af of het eigenaarschap is verschoven. Aan het begin van de dam zagen we foto's van leden van de gemeenschap die bij elkaar kwamen om de projectplanning te bespreken, zoals het verzamelen van stenen. Het voelt aan alsof het eigenaarschap niet meer bij deze mensen ligt, maar meer bij grotere stakeholders is komen te liggen. De vraag is in dat geval of de verwachtingen van grotere stakeholders passen bij wat een kleine stichting kan bieden.

Corrie voegde daar dit aan toe:

Ik denk helder en behulpzaam commentaar. Ook goed om verdere vragen naar MCDT over te stellen, het kan helpen om de aanvraag naar Wilde Ganzen aantrekkelijk te maken.

Naar mijn inschatting zou het minder community arbeid moeten vergen om de drie gullies op het land te dichten (wordt vaak met stenen en takken van struiken gedaan, slib blijft dan achter en de gullies slibben weer dicht) dan om de zoveel jaar de dam leeg te scheppen. Dat slib is erg zwaar!

Hoe dan ook: bij beide gaat het om onderhoud (van het land, dan wel van de dam) en daar moet eigenlijk altijd bij projecten lokale verantwoordelijkheid voor worden genomen.

Einde notulen, verstuurd vanuit Lissabon, op 5 april 2022